

శుభమస్తు

అవిఘ్నమస్తు

—:0:—

—అష్టమస్కంధము—

——:(ఉ):——

శ్రీభామాహృదయాంబుజార్కుఁడు ధరిత్రీలోకపాలుండు ధర్మాభిప్రాయుడు దేవకీసుతుడు సర్వవ్యాపకుండద్భుతమూర్తి భక్తత్రాణధురీణ కోవిదుడు లోకేశాదిసర్వాదితేః యాభీష్టప్రదుడంచితప్రభుడు నిత్యంబున్ సమ్ముం బ్రోవుతన్ ॥

౧. దరువు-నారాయణి-ఆట.

కరిదేవర బ్రోవరరాధావర ॥ క ॥ నిరతనీలమహీధరస్థావరరమావర సుధీవరసురముఖాఖిలదేవతావరక ॥ నిరుపమమరకతనీలాద్యాభరణ।సురుచిరకధిమధ్యన్వరదధికకరణ। మురమధుప్రముఖభీకదైత్యహరణ।

పరమభాగవతశేఖర నికరాదరణ॥ వరదయాంతః కర
ణ। నిరతభాసురపితరణా। పరవినుతరణతరుణనలినోప
మవరస్ఫురదరుణచరణా ॥ క ॥ తరితధణతకిడతకధ
ణధణత। ధరికిటజణుకిడతకతరొంగధిత।తరిజగణగజిగి
తద్ధణధణత। ధరికిటఝుణుకిడ తకతరొంధికిట। తరిదణ
తకఝుంతక। తకకిణజణుతాంతక। తరిధణంఝుణుతకకి
ణంతద్దదిగిణతదధిగిణత దధిగిణత ॥ క ॥ పరమధారు
శిమునులవాకబల్వోటి వరభమిడిపాటి యప్పకవిహృ
ద్వాటి। స్ఫురదనులసంపూర్ణ సుగుణసత్పేటి। సరసమ
ధురతరసత్యవాగ్ధాటి।స్ఫిరసువర్ణ శాటిగరుడరాజఘో
టి। నిరతపాలితలోకకోటిసరసధృతలక్ష్మీవధూటి॥ క ॥

శ్రీమునులవాకవరపుర। భీమేశ్వరునకును మ్రొక్కి
పిమ్మటసీతా। రామస్వామికి మ్రొక్కుచు। శ్రీమించిన
గొల్లకథరచింతుం బేమన్॥

అక్షీణనారసింహక్షేత్రమందున। స్థిరశారదానదీ
తీరమందు। మునులవాకగ్రామమున పెంటకోటవంశ
జుడుసద్గుణమణిసంచయుండు। మహిానాయుడప్పకు
మారుండుధీరుండు సూర్యనారాయణుండార్యసభను।
గని భమిడిపాట్యప్పకవియనిబిలచి భాగవతాష్టమ
స్కంధకథనవీన। యక్షగానంబు రచియించుమనిన
మంచిదనుచునంగీకరించి గద్దనుపక్రమించిగావించి

తింగధనంచితముగ। సర్వవిద్యజ్ఞనావళిసంతసింప ॥

— దేశీయము —

శ్రీమదఖండధాత్రీమండలమున। శ్రీమానినీకృపాంచితమైభవముల। నలకాపురంబునకన్నచిత్రముల। విలసిల్లుచున్నట్టి వేపల్లెనున్న। మత్తాలివేణికోమలిమంజువాణి। చిత్తజాతునిదంతిచెంగల్వబంతి। ఘనగుణసదనరాకాచంద్రవదన। యనుగుముద్దులగుమ్మయపరంజిబొమ్మ। సలలితకరియానసపన్నిదాన। లలితళుక్కుచుక్కగులాబిపువ్వుమొక్క। సలలితగాత్రికంజాయతనేత్రి। తోలుకారుమెరుపుముద్దులహొయల్వరుపు। రమణులమేల్బంతి రతనంపుదొంతి। నుమశరుగోలభాసురదంతచేల। అంబుజపాణిశ్రీపాయపురాణి। కంబుసంధరిచిల్కకపురంపుమొల్క। యొకనాటిప్రొద్దుటహొయలుగాలేచి। సకలకృత్యములెల్లసలిపిపిమ్మటను పన్నీటస్నానమేర్పాలుగాజేసి। జున్నారుమాలుదీసుకునియొత్తుకుని। నిలువుటద్దముప్రమోలనీటుగానుంచి। తిలకించికాటుకదిద్దిగద్దనను। వాసననూనెకావలసినకొలది। ప్రాసిప్రేల్ముడిప్రేసివాసిమీరగను। గొప్పైనబల్చెంపకొప్పుబెట్టుకుని। కప్పుకస్తూరితిలకంబుదిద్దుకుని। వెలలేనిరాగిడీప్రేసిసవరించి। నలనొప్పతగుచంద్రవంకధరించి। తామలపాకుచంతనుముగప్రేకు। చా

మంచిపూలుకొంచక నాల్గుదురిమి। పాపిటిచేరు లేర్పడ గధరించి। కొప్పుగొల్సులు బెట్టుకునిహావుసుమీర। చిన్నిటిబావిలీల్చెవులనుంచుకుని। గుమ్మటీల్పొగడలుకొమరొప్పనుంచి। ముక్కువహూ రుమంజిముత్యంపుక న్ని। చక్కనినత్తు బేసరిహంసలుంచి। గళమందుమే ల్కుత్తుకంటుదార్థలి। వెలగలమిరియాలపేర్లు వేసు కుని। కాసులపేరులుకడుగెల్కసరులు। హావుసుమీరి నతారహారము వ్రేసి। సంపెంగఖల్లీలుచంద్రహారము లు। కెంపులునొక్కి చెక్కినకంఠాలుబెట్టి। తరగతుల్పులి గోరుతాళీలుపల్క సరులుమేలైనపచ్చలనేవళిములు। దండతాయెతులు చెంతనుమెరుంగైన। దండకడి యము ।లందంబుగానుంచి। కరకంకణపుచొక్కపు గాజుజోడు। కరమొప్పమురుగులు కడుగొల్సులుం చి। పద్మవేళ్లబటువులు బాగుగానుంచి। ముదమొ ప్పపాలెలమొల్త్రాడుబెట్టి। మొనసికమ్మరపటామొ ల్త్రాడుజుట్టి। దనరారు ఘంటలొడ్డాణంబుబెట్టి। పావడాలందెలు పాంజోగులెల్ల। తేవలకడియముల్తీకు గానుంచి। వెలయంగ మట్టెలువ్రేళ్లనుంచుకొని। పా లుపారచిటికెనబొద్దులుదొడగి। పండినతమలపాకులేల కులు। మెండుపోకలుజాజిమేటిబాపత్రి। మొదలైనవా టితోముదయుచుమదిని। ముదముప్పగానుతాంబూ

లంబుఁ వేసి। శ్రీకృష్ణమూర్తికి చెలగిహస్తములు। ప్రాక
టంబుగ మోడ్చి ప్రార్థన చేసి। క్రమముగా గావు గంగా
దేవి కెలమి। సమదృష్టిచేత సాష్టాంగంబు చేసి। కువల
యనర పెంటకోటవంశాబ్ధి। కువలయహితుడయి కొన
సాగుచున్న। సూర్యనారాయణను గుణమునకధిక। ధై
ర్యాయురారోగ్య ధర్మసంపదలు। దయచేసి బ్రోచుసీ
తారామునకును। ప్రియముననరక్షించు భీమేశునకును।
మొక్కి తక్ర ఘటంబు భుజము పైనుంచి। తక్కసిక్క
ఘసందుతెళుకుసోయగము। మెరుగుకేటునబోటునె
ఱితిర్వాయులు। చురుకువిన్నాణముసాగసుబల్గోటి। తె
ళుకువాల్పూపులు తాళిమిసీటు। కళుకుబాగుమజాని
గారంబులగ్గు। ఠెక్కుమిన్నావగ శేవహాలుందగిరి। ట
క్కు శాస్త్రోకులు డాబు దస్తగిరి। మొదలైన నడలతో
మురయుచుతోడరి। గడిదేరి దేవతాకాంతచందమున
రాణించుమాతనరంభపోలికను। మేనకలాగున మెరు
పుచాడ్పునను। బంగాళనేపాళబర్బరచోళ। వంగకళిం
గాంధ్రపాంచాళనిషధ। మొదలైన దేశముల్మదమొ
ప్పతిరిగి। పదిలంబుగా గొల్లభామ తావచ్చె॥

౨. దరువు-సారంగరాగము-అటతాళము

వచ్చె గొల్లభామ। యీవాడకు దెచ్చె చల్ల ప్రేమ॥
నెచ్చెలులందరు దెచ్చిన వెలలకు। నిచ్చెనునరికిసరిదయ

చ్చగ మెచ్చగ॥వ॥ గోవులపాల్దిసియొ్రగ కాచికోవాపి రుగుచేసి! లోవెన్న దీయక రావెలదులు మెచ్చ। కావ లసినంతచిక్కనకనపడతరచి॥వ॥ వల్లచీరగట్టియొ్ర నిరవికనాణెంబుగాదాడగి। తెల్లవారర్రవేపల్లెబయలు దేరి। యిల్లిల్లుతప్పక చల్లమ్మకొనుటకు॥ వ॥ ధీరుడైన వెంట।కోటవంశాంభోగాశిశశిసూర్య। నారాయణుని బ్రోచునారాయణునిదలచి। కోరిభజింపుచుకూరిమి మీరగ ॥ వ ॥

ఉ॥ ముద్దుహారంగురంగుగల పుట్టముగట్టినిరంత రంబునం। బెద్దలుబుద్ధిసెప్పినడిపించినరీతినినీతి గానుమా।యొద్దనుగల్గుధేనుతతికొప్పగరాతి రిమేతర్రవేసియా।ప్రొద్దుట లేచిపాల్పిదకిపాం। దుగకాచిదధిన్మథించిమే। ల్చదిపసాదముంది నిభుజంబునతర్రకఘటంబుపూనిబ। ల్వద్దికమీ దీనిగొనువారికి బేరములాడకుండగా। కద్దని యిచ్చియందులని కారుఖరీదులుగొంచుర్రకమ్మ రం। ర్రగద్దనయింటికింజనెడిగారవమొప్పెడిగొ ల్లభామనే ॥

3. దరువు-జాలికాంభోజిరాగము-అటతాళము.

గొల్లవారిభామనమ్మచల్లలమ్ముకొందునమ్మ॥ పూ విగొల్లవారమమ్మ! వారిజాక్షునివలతుమమ్మ॥ పాడుక

గపాలు పెరుగు వేడుకనమ్మ దునమ్మ ॥ గోకులలో ధేనువు
లకునాకులు మేపుదుమమ్మ ॥ చెలగిసూర్యనారాయణు
బ్రోచేచిన్నికృష్ణునిగొలతుమమ్మ ॥

మ॥ వినరే భూసురకన్యలార దలపన్ స్వేపల్లెలో దెచ్చి
తిం। గనరే యొక్రగమర్రిపండ్లవలె పాల్గాపించితో
ఘంచితిం । గొనరే మచ్చులు దీసిచూచుకుని మీ
కుం బేజరూరైన పా । మ్మనరే వేసవి యెండనుండ
నిక మార్తాండుండుమిన్నెక్కినన్ ॥

౮. దరువు-సారంగరాగము-అటతాళము-

కొనరేయీ చల్ల । సజ్జను లెల్లవినరే నా వల్ల ॥ కొన
రేయీ చల్లసజ్జను లెల్లనావల్ల । వినరే వెలరంజిల్లగన
రేసర్వము చెల్ల॥కొ॥ ఆమము జీర్ణ మగు। బ్రదావినకొద్ది కా
మము పూర్ణమగు। క్షేమము గల్గునుధూతూ జీర్ణముతో
లగు । సామజంబువంటిసత్వములల్గును ॥ కొ ॥ వృ
ద్ధులు బ్రదావినను । నూతనవయోబుద్ధిసంభవించును ।
సిద్ధముగధర్మబుద్ధిగలుగును విరుద్ధముగాదునిబద్ధిగదె
ల్పెద॥ కొ ॥ ధీరుడైనపెంటకోట వంశాంభోరాశిహారి
సూర్య।నారాయణునిబ్రోచునారాయణునిదలచి । కో
రివుచ్చుకున్న వారికిసిరులబ్బు ॥ కొ ॥

కం॥ లోకములోనంగలకా। రాకులు భక్షణలు చేసి
యడవులదిరిగే । మేకలపాలుంగావివి । పైకము

గనరమ్మ అవుపాల్గొనరమ్మా॥

౫. దరువు-రేగుప్తిరాగము చతురశ్రజాతిత్రిపుట.

అవుపాలివిగొనరయ్య॥మేతకుతగిన కోవాపెరుగు గనరయ్య॥అ॥భూవలయంబున పుణ్యాత్ములకే । కేవలంబులోగిటకొనదొరకును॥ అ ॥ భూసురులెల్లను భాసురమతులై।వేసరకనునుతి జేసెడిమంచి॥ అ ॥భూవలయంబునభూవరులెల్లనుభావుకంబులనిభావన చేసెడి॥ అ ॥ నయముగ సూర్యనారాయణు నిశ్చయముగ బ్రోచెడి శౌరికొసంగిన ॥అ॥

కం॥ పాలుచనుపాలుదొరకని । బాలురకుంబెరుగుకన్నెపడచులకెల్ల। స్నేహైనచల్లవృద్ధుల।పాలనుచుందెచ్చియుంటి భామినులారా॥

౬. దరువు-సావేరిరాగము- అటతాళము

పాలుగొనరే భామలారా ॥ యోయమ్మలారా॥పా॥ పాలుగొనరె చనుబాలులేని విప్రభామినులార । మీ బాలురపాలివి॥యో పెరుగుగొనరే రాజతరుణులారా॥ పెరుగుగొనరె రాజతరుణులార యీపెరుగుద్రావినకన్నెపిల్లలుపెరుగునీ॥చల్లగొనరేసఖియలారా॥చల్లగొనరె వైశ్యసఖియలార వృద్ధులెల్లద్రావినముదిమిచల్లసేయుమంచి॥ నెయ్యిగొనరె నెలతలారా నెయ్యిగొనరె శూద్రతొయ్యలులార యీనెయ్యిద్రావినబలము నెయ్య

ముసిద్ధించు ॥ జన్మగొన రేసుదతులారా ॥ జన్మెపిం
టకోటసూర్యనారాయణునివన్నె మీరగ్రోచువారి
జాత్మునిద్దలచి॥ పా॥

గీ॥ చల్లగొనిపుచ్చుకున్నవారెల్ల చల్ల। గానుభూమిఁ
నివర్తిల్లగరిమనల్ల। నాడువరమిచ్చెకృష్ణుడానం
దమొంద। గాకగ్రోలినవారెల్లగారెగొల్ల॥

వరువు- రేగుప్తిరాగము- చతురశ్రజాతిత్రిపుట.

బాలకృష్ణుడుగొల్లవాడు । సంశయమువీకే
లవతారమెత్తినాడు । కీలుదెల్పెదనులీల దేవకీబా
లుండయిత్రేవపల్లెచరించిన ॥బా॥ నందనందనుండైగో
పిందుడు బృందావనగోబృందరతుఁడను ॥బా॥ బాయ
ఁ పెంటకోటసూర్యనారాయణు ప్రోచెడికాయజజన
కుడు ॥ బాలకృష్ణుడుగొల్లవాడు॥

శా॥ క్రూరేంద్రాదుల దుష్ప్రవర్తనలకుం ఘోషిం
చియాభూమితా । గోరూపంబయియబ్జయో
నిగనిసంశోచింపకన్నాక్కగా । నీరేజాక్షుని
బల్సమాధిగనివర్ణింపంగగోవిందుడా । శీరా
కారముదాల్చిద్బృంతునని మావ్రేపల్లెలోబు
ట్టెనే ॥

గీ ॥ కీటకము వ్రాయియాతేటినోటివలన । భ్రమర
మాగానదానిన్యాయముదలంప। వివశుడై భు

తే॥ విశివుడు కేశవుని జేరి । గొల్లవాడగుటకునునసం
కోచమేల॥

దరువు- రేగుప్తి రాగము-ఆదితాళము

శివుడు కేశవునివల్లగొల్ల॥ మనసురజిల్లవివరిం
తువినుడిమీర లెల్ల । ప్లవములోనపడిభారమైనశిల।
జవసెడినీటనుసంచరించుగతి ॥శి॥ భ్రమరకీటకన్యా
యమున । కృష్ణునిగూడినసమమునసంచరించడమున
రమణిరో పెంటకోటసూర్యనారాయణుబ్రోచెడి ప్రమ
థాధిపుడగు ॥శి॥

గీ॥ మండితాఖండచండవేధోండమంత । జలమ
యంబయియుండవిశ్వంభరుండు మించినంత
సమునశేయనించియుండ । నపుకుజనియించె
నాచతురాననుండు॥

దరువు- రేగుప్తిరాగము-ఆదితాళము

చతురాననుడుగొల్లవాడు । శ్రీహరినాభిశత
పత్రమునబుట్టినాడు । వితతహితచతుర్విధసృష్టినివం
మతినిసేయనచ్యుతనుతుడనదగు ।చ॥ గణుతింపగను
పెంటకోట । శ్రీసూర్యనారాయణునిరతుణగల్గువమా
ట । కనుకూలుండయియునిశము తనమనమునదలపో
యుచుమోదమునొందెడి ॥ చ ॥

ఉ॥ వీరలుగొల్లవారనిన వేరుగతక్కనదేవతావళిం

బేరులుగానుతీసికథ పెంచగనేలనువారుగొ
ల్లలే। ధారుణిదేవక్షత్రులుతక్కినవైశ్యులు
శూద్రజాతులు। స్త్రీలునీరలికడహామీ
రులనాథులుగొల్లవారలే॥

—బ్రాహ్మణులుగొల్లవారయ్య.—

కం॥ యిలగలసకలకులస్థుల। వలసంబవాలు మాన
గౌరవంబుల చేత। నైలగెడివిప్రులజనకుడు
వలమురిదాల్పగుటగొల్లవారనవచ్చున్॥

దరువు- రేగుప్తిరాగము-ఆదితాళము.

గోత్రామరులుగొల్లవారు। ధాత్రిశతపత్రనేత్రవ
క్త్రమునబుట్టినారు। సూత్రముదెల్పెదశ్రుతిలోనని
మిదిమాత్రలుమీరేమాత్రముజూచిన॥ గో॥ కోర్కు
లపెంటకోటసూర్య। నారాయణునకుతర్కించిరొయొక
రినొకరుమించి। మార్కండేయాయుష్యమస్తని। పే
ర్కొనియాశీర్వచనముచేసెడి॥ గో॥

—క్షత్రియులు గొల్లవారయ్య—

కం॥ హరినిజభుజములయందున। కరమొప్పగబు
ట్టివిపులకరుణాన్వితభీ। కరులై విలసిల్లెడిభూవ
రులెల్లనుదలపగొల్లవారనవచ్చున్॥

దరువు- రేగుప్తిరాగము- ఆదితాళము.

భూవరులెల్లగొల్లవారు। దలపగోవిందుభుజముల

యందుబుట్టినారు। కేవలముగసుతులై వర్ధిల్లగభావిం
పగనెవ్వారై యుందురు॥ భూ॥ ఆర్యవినుత వెంటకోట
।శ్రీసూర్యనారాయణునిజూచినతమచోట । మర్యాద
లసన్మానించెడిన। ధైర్యశౌర్యచాతుర్యధుర్యులగు ॥భూ॥

—బేహారులు గొల్లవారయ్యా—

మ॥ సరసాలాపన గోష్ఠికింజతురులై సంతోషము
ప్పొంగ।శ్రీ। సరసుండంకము నంఘుషాంకుని
డి నిశ్శంకంధరంగొంకక । న్స్ఫుర వక్షుంబున
నాత్మలక్ష్మినిడి నాభిన్వేధనుండాల్చునే । వ
రయంకస్థలి నుద్భవించిన ధరావైశ్య । శ్రేష్ఠు
లాభీరులే ॥

దరువు- రేగుప్తిరాగము-ఆదితాళము.

బేహారులెల్లగొల్లవారు । శ్రీహరి యూరు దేహ
మునందు బుట్టినారు॥ స్నేహపాత్రులై చిత్రమోహు
లై పాహ కారులైజగతినిబరగెడి ॥ బే॥ వర వెంట
కోటవంశాంభోధి । పరిపూర్ణసుధాకరులైనసూర్య
నారాయణుని । కరుణను బ్రోచెడి సరసిజనేత్రుని చ
రణములెప్పుడు స్మరణలు జేసెడి ॥బే॥

—చరణజులుగొల్లవారయ్యా—

కం॥ నారాయణమృదుపద పంకేరుహములబుట్టి
విపులకీర్తిస్ఫూర్తో । దారాచరణజులగవసా

ధారణముగగొల్లలనగతగుదురుజగతిన్ ॥

దరువు-రేగుప్తిరాగము-ఆదితాళము.

చరణజులెల్లగొల్లవారు । దలపవైకుంఠుచర
ణములందుబుట్టినారు । ధరనసేకసాధనములుగాబల
..చిజలములచేఫలపరచెడియా ॥చ॥ ధారుణిపెంట
..టసూర్య। నారాయణునిసారెకుబ్రోచునీలావార్య
..రాయణుపాదారవిందములుకోరిభజించెడివారలై
..యా ॥చ॥

॥ గొల్లవారినిసభలోనగొల్లలన్న। కోపములువచ్చి
నాచల్లగొనరుగాన। కథిమధనకథయుక్తముగా
ను నేను। విన్నవించెదజనులారవీనులార ॥

—సముద్రమథనము.—

॥ నైమిశారణ్యంబున శౌనకాదిమునీంద్రులు
కుసూతుడిట్టులనియె । ననవినిశుకయోగిన
డిగెపరీక్షిత్తు క్షీరాబ్ధితరచినకారణంబు । న
తడుచెప్పదొడంగె నసురులచేబాధపడలేక
సురలెల్లబ్రహ్మజేరి । మొరలిడినతడుదామో
దరునడగిన సర్వులతిల్కులశాబ్ధివైచి । త్వర
గతరిగిరిమొరిగికవ్వముగ జేవాసుకిందరితా
డుగాజేసిదరువ । యమృతశషుడ్యప్రమానదియు
మరడినిన ।యుమరులైయుందురన్నిశిక్షిక్షకము

ద్విపదికె ॥

దరువు - రేగుప్తిరాగము - అటతాళము

మంధరగిరిద్రవ్విరి। సురలసురలున్మత్తతను లైరొ
హ్వారి ॥ మంధర పర్వతముంధరణిస్థలిసంధులువి
కలించి సింధులోధనసేయ ॥ మం ॥ కొండకేకలువేసి
రి। యొక్కరినొకరులెండిలెండనిడాసిరి। దండిగసంత
సోద్దండమానసులయి పుండరీకాక్షునకుదండములు
బెట్టి॥ మం॥మునుపాదుగురిబట్టిరి। చుట్టువారుకొనిపె
ల్లలెగమెట్టిరి । యనుపమబలములుగొనిపట్టిహుష్షి
సి। పసిబూనిరయమునయినుపగునుపములుతో॥మం॥
కార్యార్థులైమెచ్చిరి।సురలసురలక్కార్యములకుమెచ్చ
ర ధైర్యస్థైర్యబలధుర్యులై బుద్ధిచాతుర్యనిర్యత్కా
ర్యశౌర్యము లేర్పడ ॥ మం ॥ అప్పటప్పటనూచిరి।
సరిగకను రెప్పప్పలిడక జూచిరి । తప్పభమిడిపాట్యప్ప
కవినేలుహరినొప్పుగదలచిమేలుప్పతిల్లగనిలచి॥ మం॥

సీ॥ వజ్రాయుధముదెచ్చి వాడిగా సరిపుచ్చిదాని
చేత్రవ్వగండకుమ్రొవ్వి।ముసలంబులం దార్చి
మొదలుగానగదేర్చి పాశంబులంజుట్టిపట్టిమెట్టి
భుజములుజాపి యద్భుత శక్తులంజూపి పౌరు
షంబులనాని పట్టిదాని । సూచికించి పరికించి
యొకరినొక్కరుమించిజవలచేనత్తి బంతిపాలె

నెత్తి । చారిగడిదేరి వగలూరితారితూరి । క్ర
మముగా మీరినడిచి మందములనడచి । యా
తిరయంబుననురికిక్షీరాబ్ధిదరికి । తెచ్చిరామం
ధరగిరి వాదించియోశిరి ॥

దరువు - రేగుప్తిరాగము - ఆదితాళము

గిరిగిరిసరిగనెత్తిరయ్యా । క్షీరాబ్ధిదరికిపారిబోరిజరి
గివచ్చిరయ్యా ॥ పరిపరివిధముల గిరగిరదిరుగుచు గరగ
వలెను తమశిరములనిడుకొని ॥ త ॥ కులిశము చేతత్ర
వ్విత్రొవ్వి । కొంతసేపటికి నలసి మీసంబు లెగదువ్వి
మలసిసత్వములు దెలసిముసలములుగలసి కార్చుచు
ను కలశాబ్ధికిజన ॥ త ॥ అంకించిబంతివలెనెత్తి । శిర
ములెల్లను పంకించిదానిక్రిందనత్తిరం కెలుత్రవేయుచు
జంకెలుసేయుచు । బింకములలరగ సంకోచింపక ॥ త ॥
పర్వతమనిభయపడక । తిలకించిదాని నుర్విపైకెత్తిదా
రిచెడక । పూర్వదేవముఖసర్వసుపర్వుల పూర్వమార్గ
ముల గర్వములమరగ ॥ త ॥ గుణవంతుడైన పెంటకో
ట శ్రీసూర్యనారాయణుని రక్షించే హరినొక పూ
ట । మనమునదలచిన ఘనునకు కార్యము కొనసాగు
ను మనకును కొదువేమని ॥ త ॥

వ ॥ తదనంతరంబున నోధరాసురన రాధిపులారాసు
రానుచలు ధరాధరంబునం గలధురావి శేమంబుభరిం

పనేరక తద్ధరం బద్ధరాస్థలి నుద్ధురగతింబడ వైచిన కొం
దరు హతులై కొందరు విస్మృతులై కొందరు భిన్నమతు
లై పరాత్పరుండైన మురారి న్నిరంతరంబును సంస్మ
రింపుచున్న యెడ మొరాలించి చరాచర రక్షకుండై
న సరోజాక్షుండు హేలాసంగ్యైన గరుడతురంగంబు నె
క్కి బిరాన వచ్చి కరంగట నిలచి ప్రియంబున జయంబు
గల్గునని భయంబు లేదని నయంబున నభయం బిచ్చి ర
యంబున వైకుంఠ పురంబునకుం జనియె నిచ్చట నద్ధ
రాధరంబునను నిరోధించి విరోధించక తెచ్చి పయఃపా
రావార సమీపంబు నదించియుంచి మించి తన్మంధరా
ద్రిని మంథానంబుగా సంధానంబు సేసి వాసుకిందరి
త్రాడుగా జుట్టి పౌరుషంబులు గలవారమని రాక్షసు
లు శిరంబును దేవతలు పుచ్ఛంబును బట్టనిశ్చయించు
కొని యుటాయించి తటాలున సముద్రమధ్యంబున వై
వమునింగి నధర్మ మెరింగి కూర్మి మీరంగ భర్మవసనుం
డు నిర్మలాంతఃకరణుండు గావున విపులాకృతి గలకూ
ర్మంబై క్రిందనుండి యెత్తిన నగంబు తేలిగను పించిన
పూర్వోక్త ప్రకారంబుగా వారలు పట్టి తరచిన మా
ర్గం బెట్టిదనిన ॥

సీ ॥ నిర్జరుల్ దైత్యులదార్ఢ్యస్య తుంబులోడిచాటి జభవు

నివేసారిచేరి । వారిబాధలుదెల్ప వారిశాసను
డంత వారిజలోచనుఁ గోరియడుగ । సకలౌష
ధులు దుగ్ధసాగరమందున వైచిమథించిన పీచి
కలన । నమృతంబుజనియించునదియు భక్షిం
చినయమరులౌదురటంచునమరబలుక । పీక
తోడుతవారలంగీకరించి । మొత్తమై మీరి
వారిధిమొదట జేరియసురులనుగాంచి వారితో
ననుసరించి । తరిగిరినిబట్టిగిరగిరతరచిరపుడు ॥

దరువు - రేగుప్తిరాగము - ఆదితాళము.

కలశాబ్ధికలసితెరచిరయ్యా। సురలసురలు। బలము
లుగనపరచిరయ్యా॥ లలితసకలలతలాకలశాబ్ధిని గలపి
మంధరముకవ్వముగా గొని॥ క॥ వారుపీరనివేరుపక్షక
తారుమారుగ జేరిమోవ్వారుదారిచెడక ।సారెసారెకు
ను కేరిపోరకనుమేరమీరకెవ్వారికివారే ॥ క ॥ రక్క
సులెల్లశిరముబట్టి । నిర్జరులెల్లనొక్కరీతినితోకబట్టి ।
గక్కునగిరిగిరనొక్కత్రిప్పుచును ।, మక్కువలతో
యేచిక్కులుబెట్టక ॥ క ॥ సుధపుట్టినదికథ ఇట్టిదియథిక
మైనట్టిమధురముగలదనితమిబుట్టి । వృథసేయక గ్రో
లిననెవ్వారికి క్షుధగలుంగదనిత్రిదశులగుదురని ॥ క ॥
బాయక పెంటకోటసూర్య నారాయణునకు శ్రేయో
భిబుద్ధిబుద్ధిధైర్య । న్యాయమార్గములుభాగ్యముగాను

దయసేయుచుండునారాయణుదలచుచు ॥ క ॥

గీ॥ దేవతల్పూర్వదేవతల్పాపుకమని । యీవిధం
బున కలశాబ్ధిమథించి । వాసుకి బలములఁ
రిగిరిపట్టిదరువ । మోహామాచంగబుట్టెహాలా
హలంబు॥

దరువు-కాపిరాగము-ఆదితాళము.

పాలకడలిహాలాహలము । జనియించెనపటోలకీలా
కోలాహలము । కాలకోటిసంకాశవైజగజ్జాలమంత
యూందోకకొంచగా । పా । పొంగిపొగలినిగలెసంగ
నింగిముట్టంగచెంగునతుంగదిశలవెసంగి । రంగదభం
గతురంగసంగతిరంగము భంగితురంగలిఁగోన ।
పా॥ మించిబ్రహ్మాండమాకమించి । యసురులశిరము
లువంచియుంచుటకునిశ్చయించి । పొంచిదేవతాసం
చయముచింతనుద్వంచి క్రౌంచశమునసంచరించుటకు॥పా॥
ధారుణిపెంటకోటసూర్య । నారాయణునకు । దైర్యా
యురారోగ్యములొసంగు । నారాయణునకుఁ గోరిక
మీరినిశ్శాన తిరుమనిధీరతనుండిన ॥ పా ॥

వ॥ ఇవ్విధంబునమంథరధరాధరనిర్మథనసమయ
సంజాతాయాతాఖిలహాలాహలంబుప్రళయావసరస
మ్మాలితధనంజయాయుతంబుకై వడి । కైలాసవాస
ఫాలానలుండిల్లించి మించినప్రభాకరసహస్రసాదయ

భ్రాంతస్వాంతులగుచు రాజులు ... ఘనపుచ్ఛం
బులు ద్రదలితదలిత మూర్ఛిలి కాలకూటశిఖిశిఖాసంఘ
సంఘాతంబునంబున స్వంతాంతచేతను లై కీలికం
జాతసంజాతసమేతులగుచు పలాయితగతులై రాసా
ద్రికందనిచనియిక్షుకోదండకోదండ హార్యత్నుండగు వి
రూపాక్షునిచెంచి నిటలతటఘటితాంజలిపుటులై కా
లకూటంబుద్భవించి మించిచెలరేగిగహనంబులదహ
నంబుసేయుచు భూధరంబులభేదింపుచు పుటభేదనం
బులంబుటము కొట్టుచు సింహశరభశార్దూలసారంగ
తురంగకురంగ విహంగభుజంగమాతంగము జాలం
బునిర్మూలంబుసేయుచులఘించుచు బ్రాకుచుఃతూలు
చు దేలుచు దిశాచక్రంబులంద్రగమాక్రమంబునవాక్ర
మించుటం ధృతిసెడిసహింపనోపిక పెడి శరణుగానక
తావక చరణసరోజంబులంబడి యాశ్రయించుదీనుల
దైన్యంబులువాపకాలకూటంబు గైకొనుముమన
వినికోలాహలంబుగా నాకులతంబలుకు నవ్వడవ్వర
వైరిచతుర్ముఖప్రముఖనిఖలబర్హిర్ముఖని గడితదీనా
లాపంబులాలించి హిమవన్నగజాతానవకంజాతంబు
పైనాగతకలనాదకలసంగలయుం జూచిప్రియాను
మతిన్వడసితడయక యుకలంకస్థితినకల్మలసంభవా
దిబృందారక సందోహనివేదితాధ్వగమనంబున ను

త్తుంగతరంగపరంపరాగత ఫేనధవళాయమాన క్షీర పారావారతటలుఠచ్చటచ్చటార్భటీభయప్రభాభీషభా నురాటోపంబగు కాలకూటంబు సవ్వికటలోచనుఁడు నికటంబునం గని వికటనటద్భ్రుకుటీ ప్రకటితరఘ్ఘటితారుణాస్యుండై విసర్గరభుజార్గళాస్ఫాలన ద్విగుణితభీషణాస్త్రనితంబులు విస్తరింపుచు తపస్వింఁచియొప్ప మీరియద్దురావ కాలకూటంబు కర్కంధుఫలంబు కరణి కరమునం ధరించి శిరోధిన్ని రోధించి యవధీరితక్షీరకజనోపద్రవంబు మాన్పిన నప్పతాపహపురస్సర గీర్వాణవ్రాతంబపరిమితానంద పరిపూర్ణతరంగితాంతరంగులై యవాఙ్మానసగోచరంబుగా స్తుతించి హాలాహలసంహారకునని పినతదనంతరంబ॥

కం॥ హాలాహలకాలాగ్ని। జ్వాలలను చరాచరము
లుశలభములక్రియఁ గ్రొవ్వలునని హరుఁడు ద్రమిం
గెను। కైలాసనివాసులిట్టికథవినువారల్॥

సీ॥ తీరుకడానిబంగారుశృంగంబులు నిగనిగలగు
తగునగుమొగంబు। మిత్రగోచరశతపత్రనే
త్రయుగంబుబంధురద్యుతియుతికంధరంబు।
క్షీరపూరితచారుభూగర్భంబును ప్రబలసం
కులచతుష్పాదములును। మృదులస్తనంబు

లు మేటిఖురంబులువిపులవాలంబును వెలయు
చుండ । విశదతను కాంతి చేదశదిశలునిండ ।
యాగ్ధులకుకోరికలు పండయద్భిగుండ । కామ
ధేనువుపుట్టెనిప్పాల్కడలి లీల । కదలివచ్చెనుయ
ప్పాలకడలి వెడలి॥

దరువు- రేగుప్తి రాగము-అటతాళము

కామధేనువుపుట్టెను ॥యమరస్తోమకామము జూ
పట్టెను ॥ కామధేనువు పుట్టెకలశాబ్ధిలోనన్ను [illegible]ము
నిధాముని దాన మెవిలసిల్ల ॥ కా ॥ సురలకోర్కెలుపం
డ।యసురవిసరాసురరూపమసడైయుండ । గిరిమీర
దానిపెన్ప్రియచేసినసుగాని నిరతపరమానందభరితుల
గావించు ॥ కా ॥

కం॥ స్వచ్ఛాస్యనయనకంధర । పుచ్ఛములుంగల్గి
చారుపూర్ణద్యుతి చే । నిచ్ఛాగిహార సంకలి
తోచ్చైశ్రవమబ్ధిలోన నుద్భవమయ్యెన్ ॥
నుద్భవమయ్యెమరుద్భవనస్థలిహృద్భవసంతో
షరతులుప్పతిల్ల ॥ ను ॥

కం॥ శతకోటిహారిబలమునరా । జితరజితాచలము
మాడ్కిసితతనుకాంతి।స్థితశుంభత్కుంభం
బుల ।వితతైరావతముపాలవెల్లింబుట్టెన్ ॥

దరువు- రేగుప్తి రాగము-ఆదితాళము.

ఐరావతము బుట్టెనయ్యా ॥ క్షీరాబ్ధినడుమ ॥ నై॥
చారుకర్ణంబును భూరిశిరంబును తోరపుకస్థవ తో
రంజిల్లగ ॥ నై ॥ దంభోళికలిత దంతములును । కల
ధౌతలోహ స్తంభ సన్నిభ పాదములును । కుంభద
పరిమిత కుంభంబుల విభ్రమంబ శరీరోజ్వల కాంతుల
తో ॥ నై ॥ ఫాలలోచనుడు శివమిూరి । భక్తులనెల్ల
పాలింప న్వాయుముబయలుదేరి । భూలోకమానవులుబు
ధులునుతింపగ । కైలాసముతోకదలివచ్చెవస॥ నై॥
అరిబృందమునుభీతిగలుగ । శ్రీసూర్యనారాయణునిర
క్షించేరీతివెలుగ । ధరనుచరించెడి హాటకగిరియోమరి
హరి యమరావతిపురికరిఘోరాయన ॥ నై ॥

సీ॥ అర్థియై సుత్రాముడాదధీచ మహామునీంద్రు
నివేశ కొలెమ్ముపంగి। దానకర్ణునిమహాదీపత
యాచింప చెలువైన కవచకుండలములిచ్చె।
వలనొప్ప శిబిచక్రవర్తినియుడుగగా యుకలం
కతను లేశశకలమిచ్చె। నారాయణునిగాంచి
కోరి చైచాపగా స్వర్గలోకంబు లీవలమొసంగి
నీర్గెకళవ్రాయెమెయిపెడనేలకుంగ । దాత
కీర్తి నెర్రిప్రఖ్యాతిగోరి । వారినిరసించి క్షీరా
బ్ధికోరియిచ్చె । ననగకల్పకమబ్ధిలోజననమ
య్యె ॥

దరువు - రేగుప్తిరాగము - అటతాళము

కల్పవృక్షము లుట్టెను । సురపతిభాగ్యకల్పమై జూపట్టెను । అల్పజనమనస్సంకల్ప నిస్సంశయతల్పమైధారుణిస్థలివిలసిల్లగ ॥ క ॥ మవ్వంపు చెలువొంద గ । తలచినయంత నెవ్వబల్బైగడొందగ । పువ్వులుపిం చెలుభూరిఫలంబులు। నివ్వటిల్లగసురలు కెవ్వస కేకార్వ ॥ క ॥ కోరిక ల్బైకూడగ । సర్వసురలోకోరికన్మలజూడగ। భూరి పెంటకోటసూర్యనారాయణుని ।పారిజాతముమందార మైవిలసిల్ల ॥ క ॥

సీ॥ మోముతోసరిరాక సోముడుదిగులొంది బెంగగుండెలనిండ బెట్టికొనియె । కనుగవ కెనగాక కమలముల్బైగడొంది తిరిగిచూడక తలల్దించుకొనియె । వరకంధరముబోలిదరములుండగ లేక నడియేటిలోనుడివడి యొజడిసె । కుచములతోటిమాహోన్నతాల లేకను శైలముల్సర్వాచలముల య్యె। వలువయీ చెలువలంగడు చెలువుమీర। సారములనెల్లనొకజోటసంగ్రహించి । వాసిమీరగయీసృష్టి జేసెననగ।యుప్సరస్త్రీవితానమాయబ్ధిపుట్టె।

సీ॥ ప్రాగ్దిశాంగన కొప్పుపైనున్న వజ్రంపురవ ళాంపులపెంపురాగిడియున । యండవేడిగలుగ

నకుండి యండజమునిల్చినుగ్రామునకుపట్టాభ
గ్రమునగ। కాలవైద్యుండుపాంథాళితాపము
మాన్పఁగోరిచేసి సరసఘుటికయనగ। హరుని
చకనగిమరునిసత్కృతియైన రతిదేవిమంఖసుం
దరతయనంగ। దలపకోహిణీతోలినోముఫల
మనంగ। పోగుగానున్నయమరులబువ్వయన
గ। కలశవారిధిపడియుదికళలతోడ। చందు
రుండందుబుట్టెనోసరసులార॥

దరువు- రేగుప్తిరాగము- ఆదితాళము-

చందురుడందుబుట్టెనయ్యా॥ కలశాబ్ధియందు
కుందకందుకముచందంబున మిన్నందితిరిగియానంద
మొందుటకు॥ చం॥ మాకనుజుడగుటకునుజేసి।వి
భాకరుని కాకనిరాకరింపడాసి।ప్రాకటబుగభూలోక
ములోన సుధాకరుడనివిఖ్యాతినొందుటకు॥ చం॥

సీ॥ యేదేవిపరమయోగీశ్వరహృత్పీఠినాసంపమే
పారగామనిలచె। యేకీరవాణికివైకుంఠము
తంబు సాధుజాంబూనదసౌధమయ్యె। యే
కురంగాక్షికృపాకటాక్షంబున జంతుజాలం
బుసామంతమయ్యె। యేరామదరహాసవిమం
దిరామందిర హృదయకల్హారచంద్రికయున
య్యె। నాజగన్మాన్యసుందరతేజమునను।

[illegible] ॥

భ్రూనుప్రాసము.

క్షీరవార్ధిలోజనించెశ్రీమాధవధూనమానసాపాంశుల వక్షమందుచేరికోరి కూర్మిపిలా ॥ శ్రీ ॥ సర్వదాను పర్వతెల్లనిర్వికారుచారులై యుర్వినిర్వహింపజేయ గర్వమూనిశౌరిడాయ ॥ శ్రీ ॥ [illegible] తుఫానతారడిం । ఢీరఖేద్విలానుధావటీరసద్యశశ్శి ॥ శ్రీ ॥ శ్రియుతోవిశాలుధర్మశీలుభూరిసూర్య్య । నానా [illegible] జణుంగృపామతిన్నిరంతరంబుబాయనట్టి ॥ శ్రీ ॥

చం॥ పతమినిపూర్వదేవతతిభూరిపరాక్రమలీల [illegible]
తను । క్కడగినురక్ష్యయంపడి ప్రయాసతరం
గములన్మునంగగా । బాడమిన శౌరి కౌస్తుభ
భూదిశలంబ్రబసరించినట్లుగా । కడలినికౌస్తుభ
[illegible] కాంతి చెలంగగ బుట్టెన త్తరిన్ ॥

దరువు-రూపకము.

వింతగకౌస్తుభమణియబ్ధ్యంతరమునజనియించెను కాంతశ్రీకాంతుని వక్షోంతరమునశోభిల్లగ ॥ విం ॥ [illegible] తమఖముఖసర్వల్ల తులైయానందించగ । శ్రుతులు వహావ్యాయనిసమ్మతులంగీర్తించగబ ॥ విం ॥ [illegible]

భమిడిపాట్యప్పకవిస్రబోచు శ్రీకృష్ణునిస్రపవివ ఽ హారా
వళిమేరువురీతినిశోభిల్లగ ॥ ౨౦ ॥

సుంకరికొండయ్యవచ్చినతరువాయిదరువు-పద్యము.

సీ॥ - చెంగునవచ్చినా చెంగుబట్టుటయేమి మర్యా
దగాదురా మల్లిపోర । మగనాల గనుగొన్న
మాత్రమేతగదని హర్షించరేపెద్దలవనియం
దు । మామామయీమాట లేమిటీనులవినివ
చ్చినతిరిగిపోనిచ్చునటర । బావగారిదివిన్న పై
బడికొడుదురు మరదియెరింగిన దురదడీర్చు ।
కత్తిదారుసమానురాల త్తగారు । కొంచెమై
ననుపరువుదక్కించుకోగ । మగడువిన్న పునర్జ
న్మమగును లేర । పోరసుంకరికొండవా పోర
కొండ ॥

దరువు- రేగు ప్తిరాగము-అటతాళము.

యేమిరసుంకరికొండ ॥ పోరనామీదచలములే
కుండ॥ భూమిలోనెటువంటిసామంతులైనను సామా
న్యులై నదుష్కార్యములేసేయరు॥ యే॥ సుంతమిమ్మని
చల్లకుండ । దించిసంకోచమేమి లేకుండ । పొంకపడి
పోకుసీకెంకెతనమంతనా । వంకవారొకరెసీసుంకుతె
ల్పార్తురు॥ యే॥ పుత్తరిల్లివచ్చినన్ను గాంధి కొత్తగాత్రవే
ళిలివిపన్ను ।తత్తరపడకుమాయత్తగారునిన్ను। మెత్త

గ జేసిపడ మొత్తుదురని యెన్ను ॥ యే ॥ పొగ కేలనీకు
పోపోర యిట్లుతగదనిజనులనుకోర । జగతిలో నెటువం
టిమగువలనైనను । పగదీరమగవారిబలిమిచరసేతు
ర ॥ యే ॥ అవనిలో సద్భమిడిపాటియుప్పకవి నేలుకృష్ణ
నితోట । చెవిని వేసినధాటి జేసినిన్నీ పీటి । కవినపైగల
చోటిగనసెయునిపాటి ॥ యే ॥

౨॥ వాతరోగముసకువాతవిద్వంసి జ్వరోద్రేకము
నకుసూర్యోదయంబు । రాజయక్ష్మకుమహా
రాజమృగాంకంబు । కాసకులక్ష్మీవిలాసరస
ము । కఫరోగమునకునుక ఫగజకేసరి బలహీ
నతకుపంచబాణరసము । మేహంబులకునష్ట
లోహచంద్రోదయ మతిపైత్యమునకు పై
త్యాంతకంబు । అఖిలగుల్మలకుంబడబాగ్నిర
సము । యెల్లమరదులకుంగన్నతల్లియనగ ।
చెల్లునమృతంబుతోపాలవెల్లివెడలి ।వచ్చె
న్వంత్రిశ్రీహరివారికృపసు ।

శా॥ ఆయుర్వేదధికియిద్ధబుద్ధి నవా ష్టైశ్వర్యసంసిద్ధ
కం । గాయక్లేశములన్నుగాసురలుదుగ్ధా
ధించంగ నశ్వియూషంబు జనించెదాని

సం|ప్రీతిస్వనోమేతులై। మాయామోహాయమృ
చేనిశాచరులుమర్త్యాగ్రపయుక్తిం గొనిరి ॥

వ॥ యిట్లురాక్షసులు ధన్వంతరిచేంతనున్న యమృతకుంభంబుపుచ్చుకుని యెవ్వరునునారాయణుని మాయాపరవశత్వంబున యొకరినొకరు మర్దించిరి. ...రిం మిసమయంబున.

ఓబుప్ప-సావేరి-అటతాళం.

మోహినీరూపముజూపెను ॥ ఖగవాహనుండు ॥ మో ॥ మోహినీరూపముసూపె కరాహతముచేసి స్వాంతద్రోహులైయున్నట్టియసురవ్యూహమునకమృతంబుతగదని ॥ మో ॥ అలకజాలంబులుకలుట్టింప । వాలుకనుదోయితళుకుచూపులులు రెట్టింప । యలికమందున్నతిలక మున్నగకలకలంబై కుటకుపలుకులుముల్లుకులై పి ।.నులకుచిలుకగరక్క సులపెద। విలకుతలకొనికలకబారగ॥ మో॥ అగణితాభరణములుబెట్టుకుని । చుట్టుజల్తారు । జిగిబనారసుచీరగట్టుకొని । సొగసుమీరంగ।నగరుగంధములందిజిగిబిగిపొగరుగుబ్బలుసగముగనపడనగు మొగముతోవారలందరికి గలుబగులునసిల్వజగ॥ మో॥ దాయమునకుతగాయిదాయసక । యమృతకుంభముపోయెనని తలపోయకుండగ । విబ్రాంతులెల్ల బాయకనుదై తేయవరులా

మాయలోబడిపోయితి రందరు సేయకిను ప్రాధేయులై నారాయణుండని తెలియనీయని ॥ మా ॥ విలువలే నిచలువయిదియనగ। చెలువుగాంచిపచిలువరేనికన బవిగాదనగ। తలపోసిచూడ సలువచేసినసృష్టిగాదని పలువిధంబులమునులు వొగడగ। తులువలై సనుసలు వ్రకలు లసెలవనుచు ... ॥ స్తో॥ సడలువే దండములుగో ... ॥ సడుమువడ తడవుడమిసల్లాడ। ... కడిదిభమిడిపాటి యప్పకవిని బ్రోచెడికమలనేత్రుడు పడిగనమృతము వేల్పులకుతానిడనిశాచరులడుగకుండగ ॥ మా ॥

వ॥ యిట్లు సురాసురలపార క్షీరపారావారంబు నామంధరమహీధరంబున మధించు సమయంబున పీన ఫేనపూరితంబై యపరిమితమారుతసంగతావర్తంబగుచుఘూర్ణిలనందులయకాలానలాభీలకీలాతులిత హాలాహలంబును కామధేనూచ్చైశ్రవైరావతకల్పపాదపాప్సరసలును చంద్రుండునుం యిందిరాసుందరియును కౌస్తుభమణియును హాస్తవిన్యస్తప్రశస్తామృతకలశవిలసితుండగు ధన్వంతరియు యథాక్రమంబుగా నుత్తరోత్తరవిచిత్రతరంబై యావిర్భవింపనా హాలాహలంబునం బురహారుండు శిరోధింసిరోధింప మునులు కామధేనువుంగైకొనిరి దేవేంద్రుండుచ్చై

వై రావతావరర పాదపాప్సరో బృందమునవలంబించె। కాలకంధరుండు కాలకూటతాపమునకోపనేరక శీతాంశునిశిరసావహించె సరోజాక్షుండు విశాలవక్షంబున లక్ష్మినిధరించె నాసమక్షంబున కౌస్తుభంబునలంకరించె తదనంతరంబ నమృతహరణకుతూహలాయమానమానసులగునసుర లెద్దియు గైకొనక నిరీక్షింపనంతట యమృతంబు శరతాల్క లకందవమాడ్కి జనియింపగని గొబ్బునవెగసిపర్విడి బలాధికులై యమృతంబుగొని పోవదుష్టశిక్షణదీక్షాదక్షుం డెపక్షపాతంబునం దటాలున వర్షకాలముఖతటిల్లత్ప్రభానహస్రభాసురంబై జగన్మోహినీరూపంబుగనప్పటి నానందసాగరతరంగపరంపరలం దేలిమైమరచి యమృతసంగ్రహణేచ్ఛావిహీనులై చిత్రతలవిచిత్రితగాత్రప్రతీకాశులై చెలంగిని మేమంబువదలియుండునప్పుడా జగన్మోహినిమందస్మితవదనారవిందయైనుకరంబుగా కరంబుననమృతకలశంబుగ్రహించి దేవదానవులనిరుదెసలంగలయకుండపంక్తిదీర్చనియోగించి దైత్యులన పాంగావలోకనవిలాసంబులం దేవతులన మృతపానంబునంద నుపుచున్న సమయంబున నొక్కరక్కసుండుక్కుమీరి నిజపంక్తిమారి రెండవపంక్తిదూరిగ్రక్కున నమృతపానంబుసేయసూర్యాచంద్ర ప్రేరణంబుననక్రమంబు

లశిచక్రంబు ప్రయోగింపనిగింబు తొ నిశ్చిత్యమ్మతి
స ప్రభావంబు నమ్మతి పొందక రాహు కేతువు లై
రంబుదప్పక పర్వకాలములయందు సూర్యచం
ద్రులబాధింపుచుండె నింతియెగాక పలాదులకమృతం
బుసిద్ధించలేదని సూతుండు శౌనకాదిమహామునుల
కుంజెప్పినట్లుపరిక్షిత్తునకుశుకయోగి యెరింగించిన తె
రంగున నో సభాధిపులారా.

విశాఖపట్టణముజిల్లా యనకాపల్లిపబు రి॥ మహారా
జ శ్రీ శ్రీమదనకపల్లి తాలూకా ప్రొప్రైటిక్సుగారైన
శ్రీగోడేజానికయ్యమ్మగారిజమీందారీయిలాకాము
లవాక గ్రామమునసబు వెంటకోటసూర్యనారాయణు
నిపై యేతత్కృతికీర్తియయిన భమిడిపాటియప్పకవి
గారికవితా ప్రకారంబున నవిస్తరంబుగాయక్షగాన
రూపకముగా విన్నవించితిగనుక సావధానచిత్తులరై
చిత్తగించినహేతువును మోక్షంబులుగలుగుటకుసం
దేహంబు లేదని నిశ్చయముగాభావించుడయ్యలారా.

1904 సం॥ంజూను తే 27 దీగల క్రోధినా
మసం ॥ రనిజజ్యేష్ఠ శుంగ౫ సోమవారము

సంపూర్ణము